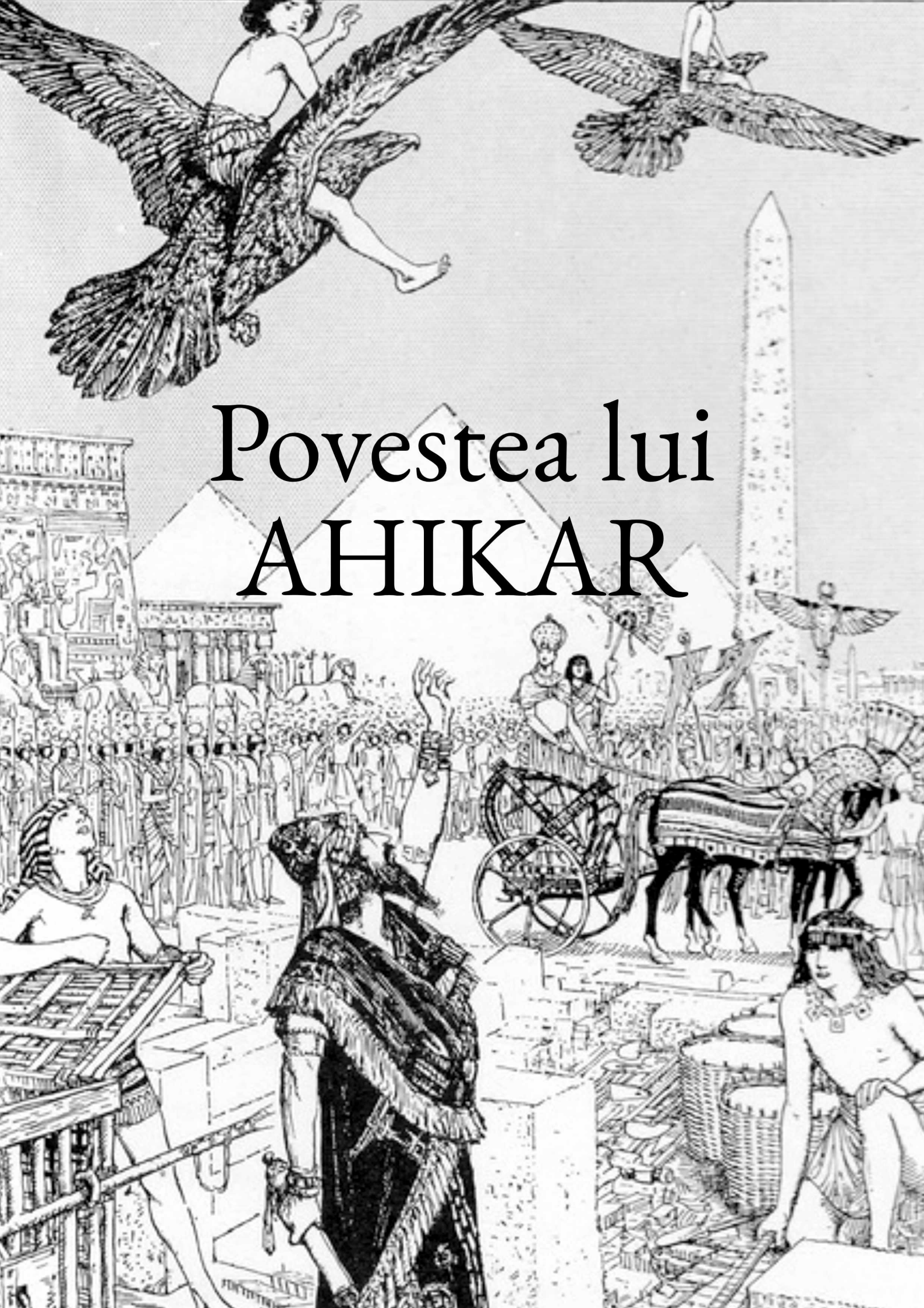

Povestea lui AHIKAR

INTRODUCERE

Avem în Povestea lui Ahikar una dintre cele mai vechi surse de gândire și înțelepciune umană. Influența sa poate fi urmărită prin legendele multor oameni, inclusiv Coranul și Vechiul și Noul Testament.

Un mozaic găsit în Treves, Germania, înfățișa printre înțelepții lumii personajul lui Ahikar. Iată povestea lui plină de culoare.

Data acestei povești a fost un subiect de discuții aprinse. În cele din urmă, oamenii de știință au renunțat la primul secol, când s-au dovedit greșit de povestea originală apărută într-un papirus aramaic din 500 î.Hr. printre ruinele Elefantinei.

Povestea este evident ficțiune și nu istorie. De fapt, cititorul își poate face cunoștință în paginile suplimentare ale Nopților Arabe. Este scrisă genial, iar narațiunea plină de acțiune, intrigi și evadare îngustă ține atenția până la ultimul. Libertatea imaginației este cea mai prețioasă posesie a scriitorului.

Scrierea se împarte în patru faze: (1) Narațiunea; (2) Învățătura (o serie remarcabilă de Proverbe); (3) Călătoria în Egipt; (4) Asemănările sau Parabolele (cu care Ahikar completează educația nepotului său greșit).

CAPITOLUL 1

Ahikar, marele vizir al Asiriei, are 60 de soții, dar este sortit să nu aibă fii. Prin urmare, își adoptă nepotul. El îl înghesuie plin de înțelepciune și cunoaștere mai mult decât de pâine și apă.

1 Povestea lui Haiqâr Înțeleptul, vizir al Regelui Sanherib și a lui Nadan, fiul surorii lui Haiqâr Înțeleptul.
2 Era un vizir în zilele regelui Sanherib, fiul lui Sarhadum, regele Asiriei și Ninivei, un înțelept, numit Haiqâr, și era vizir al regelui Sanherib.
3 Avea o bunătate, avere și multe bunuri și era priceput, înțelept, filozof, în cunoștințe, în păreri și în guvernare, și se căsătorise cu șaizeci de femei și ridicase câte un castel pentru fiecare dintre ele.
4 Dar cu toate acestea nu a avut nici un copil. dintre aceste femei, care ar putea fi moștenitorul lui.
5 Și a fost foarte întristat din cauza aceasta și, într-o zi, a adunat astrologii și oamenii învățați și vrăjitorii și le-a explicat starea lui și problema sterilității lui.
6 Iar ei i-au zis: „Du-te, jertfește zeilor și roagă-i să-ți dea, poate, un băiat”.
7 Și a făcut cum i-au spus ei și a adus jertfe idolilor, i-a rugat și i-a implorat cu rugăminți și rugăciuni.
8 Și ei nu i-au răspuns niciun cuvânt. Și a plecat întristat și abătut, plecând cu o durere în inimă.
9 Și s-a întors și a implorat pe Dumnezeul Preaînalt și a crezut, rugându-L cu arsură în inima lui, zicând: „Dumnezeule Preaînalt, Făcătorul cerurilor și al pământului, Făcătorul tuturor lucrurilor create!
10 Te implor să-mi dai un băiat, ca să fiu mângâiat de el, ca să fie de față la sărăcia mea, să-mi închidă ochii și să mă îngroape.
11 Atunci a venit la el un glas care zicea: „În măsura în care te-ai bizuit mai întâi pe imagini cioplite și le-ai adus jertfe, de aceea vei rămâne fără copii toată viața ta.
12 Dar ia pe Nadan, fiul surorii tale, fă-l fiul tău și învață-l cunoștințele tale și buna ta educație și, la moartea ta, el te va îngropa.
13 Atunci a luat pe Nadan pe fiul surorii sale, care era puțin alăptător. Și l-a dat pe mâna a opt doice, ca să-l alăpteze și să-l crească.
14 Și l-au crescut cu mâncare bună, cu o pregătire blândă și cu îmbrăcăminte de mătase și purpuriu și purpuriu. Și stătea așezat pe canapele de mătase.
15 Și când Nadan a crescut și a umblat, ridicându-se ca un cedru înalt, l-a învățat bunele maniere și scris, știință și filozofie.
16 După multe zile, regele Sanherib s-a uitat la Haiqâr și a văzut că îmbătrânise foarte mult și, mai mult, i-a spus.
17 „O, prietenul meu cinstit, priceputul, credinciosul, înțeleptul, guvernatorul, secretarul meu, vizirul meu, cancelarul și directorul meu; cu adevărat, ai îmbătrânit foarte mult și împotrivit de ani; iar plecarea ta din această lume trebuie să fie aproape.
18 Spune-mi cine va avea un loc în serviciul meu după tine. Iar Haiqâr i-a spus: „O, domnul meu, să trăiască capul tău în veci! Acolo este Nadan, fiul surorii mele, l-am făcut copilul meu.
19 L-am crescut și l-am învățat înțelepciunea și cunoștințele mele.
20 Și împăratul i-a zis: „O, Haiqâr! adu-l în fața mea, ca să-l văd și, dacă îl găsesc potrivit, pune-l în locul tău; şi vei merge pe drumul tău, ca să te odihneşti şi să-ţi trăieşti restul vieţii într-o dulce odihnă”.
21 Atunci Haiqâr s-a dus și l-a prezentat pe Nadan pe fiul surorii sale. Și a făcut omagiu și i-a urat putere și onoare.
22 Și s-a uitat la el și l-a admirat și s-a bucurat de el și a zis lui Haiqâr: „Este acesta fiul tău, o, Haiqâr? Mă rog ca Dumnezeu să-l păstreze. Și după cum tu mi-ai slujit mie și tatălui meu Sarhadum, așa să-mi slujească acest băiat al tău și să-mi îndeplinească angajamentele, nevoile și treburile mele, ca să-l cinstesc și să-l fac puternic pentru tine.
23 Și Haiqâr s-a închinat regelui și i-a zis: „Fie ca capul tău să trăiască, o, stăpâne, regele meu, pentru totdeauna! Cer de la tine să ai răbdare cu băiatul meu Nadan și să-i ierți greșelile, ca să-ți slujească așa cum se cuvine.
24 Atunci regele i-a jurat că îl va face cel mai mare dintre iubiții săi și cel mai puternic dintre prietenii săi și că va fi cu el cu toată cinstea și respectul. Și i-a sărutat mâinile și și-a luat rămas bun.
25 Și a luat pe Nadan. fiul surorii lui cu el și l-a așezat într-un salon și a început să-l învețe noapte și zi, până când l-a înghesuit cu înțelepciune și știință mai mult decât cu pâine și apă.

CAPITOLUL 2

Un „Almanahul sărmanului Richard” din vremurile străvechi. Precepte nemuritoare ale conduitei umane referitoare la bani, femei, îmbrăcăminte, afaceri, prieteni. Proverbe deosebit de interesante se găsesc în versetele 12, 17, 23, 37, 45, 47. Compară versetul 63 cu o parte din cinismul de astăzi.

1 Așa l-a învățat, zicând: „O, fiul meu! ascultați-mi discursul și urmați-mi sfaturile și amintiți-vă ce spun.

2 O, fiul meu! dacă auzi un cuvânt, lasă-l să moară în inima ta și nu-l dezvălui altuia, ca nu cumva să devină un cărbune aprins și să-ți ardă limba și să-ți provoace o durere în trup și să câștigi ocară și să te rușinezi înaintea lui Dumnezeu și om.

3 O, fiul meu! dacă ai auzit o veste, nu o răspândi; iar dacă ai văzut ceva, nu-l spune.

4 O, fiul meu! fă-ți elocvența ușoară celui care ascultă și nu te grăbi să returnezi un răspuns.

5 O, fiul meu! când ai auzit ceva, nu-l ascunde.

6 O, fiul meu! să nu dezlegați un nod sigilat, nici să nu-l dezlegați și să nu pecetluiți un nod slăbit.

7 O, fiul meu! Nu râvni frumusețea exterioară, căci ea slăbește și trece, dar o amintire onorabilă durează pentru aye.

8 O, fiul meu! nici o femeie proastă să nu te înșele cu vorbirea ei, ca nu cumva să mori cea mai nenorocită dintre morți și ea să te încurce în plasă până vei fi prins.

9 O, fiul meu! Nu-ți dori o femeie îmbrăcată în îmbrăcăminte și cu unguente, care să fie disprețuită și proastă în sufletul ei. Vai de tine, dacă îi dai ceva ce este al tău sau îi încredințezi ceea ce este în mâna ta și ea te ademeni la păcat și Dumnezeu se mânie pe tine.

10 O, fiul meu! Nu fiți ca migdalul, căci dă frunze înaintea tuturor pomilor și fructe comestibile după toți, ci fiți ca dudul, care dă roade comestibile înaintea tuturor pomilor și frunze după toți.

11 O, fiul meu! aplecă-ți capul în jos și înmoaie-ți glasul și fii politicos și mergi pe calea dreaptă și nu fi nebun. Și nu ridica glasul când râzi căci dacă s-ar construi o casă cu glas tare, măgarul ar zidi multe case în fiecare zi; iar dacă plugul ar fi condus cu putere, plugul nu ar fi scos niciodată de sub umerii cămilelor.

12 O fiule! a scoate pietre cu un om înțelept este mai bine decât a bea vin cu un om rău.

13 O, fiul meu! toarnă vinul tău pe mormintele drepților și nu bea cu oameni neștiutori și disprețuitori.

14 O, fiul meu! lipiți-vă de înțelepții care se tem de Dumnezeu și care sunt ca ei și nu vă apropiați de cei neștiutori, ca nu cumva să deveniți ca el și să învățați căile Lui.

15 O, fiul meu! când ai un tovarăș sau un prieten, încearcă-l și apoi fă-l tovarăș și prieten; și nu-l lăudați fără încercare; și nu-ți strica vorbirea cu un om lipsit de înțelepciune.

16 O, fiul meu! în timp ce un pantof ți se sprijină pe picior, mergi cu el pe spini și fă un drum pentru fiul tău, pentru casa ta și pentru copiii tăi și întinde-ți corabia înainte ca ea să meargă pe mare, cu valurile ei și să se scufunde și nu poate el. salvat.

17 O, fiul meu! dacă omul bogat mănâncă un șarpe, ei spun: „Din înțelepciunea lui”, iar dacă îl mănâncă un sărac, oamenii spun: „Din foamea lui”.

18 O, fiul meu! el se mulțumește cu pâinea ta zilnică și cu bunurile tale și nu poftește ce este al altuia.

19 O, fiul meu! să nu fii aproape cu nebunul, să nu mănânci pâine cu el și să nu te bucuri de nenorocirile vecinilor tăi. Dacă vrăjmașul tău îți greșește, arată-i bunătate.

20 O, fiul meu! unui om care se teme de Dumnezeu, să te temi de el și să-l cinstești.

21 O, fiul meu! neștiutorul cade și se poticnește, iar înțeleptul, chiar dacă se poticnește, nu se zguduie, și chiar dacă cade se ridică repede, iar dacă este bolnav, poate avea grijă de viața lui. Dar cât despre omul ignorant, prost, pentru boala lui nu există drog.

22 O, fiul meu! dacă se apropie de tine un om inferior decât tine însuți, mergi înainte să-l întâmpine și rămâi în picioare, iar dacă nu te poate răsplăti, Domnul lui te va răsplăti pentru el.

23 O, fiul meu! Nu cruța să-l bati pe fiul tău, căci zdrobirea fiului tău este ca gunoiul de grajd și ca legarea gurii unei pungi și ca legarea fiarelor și ca zăvorul ușii.

24 O, fiul meu! înfrânează-ți pe fiul tău de la răutate și învață-l bunele bune înainte ca el să se răzvrătească împotriva ta și să te aducă în dispreț în mijlocul poporului și să-ți apleci capul pe străzi și în adunări și să fii pedepsit pentru răul faptelor lui rele.

25 O, fiul meu! ia-ți un bou gras cu prepuț și un măgar mare cu copitele lui și să nu iei un bou cu coarne mari, să nu te împrietenești cu un om viclean, să nu iei un sclav certăreț, nici o roabă tâlhară, pentru tot ce ai săvârșit. lor le vor ruina.

26 O, fiul meu! Părinții tăi să nu te blesteme și Domnul să fie mulțumit de ei; pentru că s-a spus: „Cine disprețuiește pe tatăl său sau pe mama sa, să moară de moarte (mă refer la moartea păcatului); iar cel care își cinstește părinții își va prelungi zilele și viața și va vedea tot ce este bun. "

27 O, fiul meu! nu merge pe drum fără arme, căci nu știi când te va întâlni vrăjmașul, ca să fii gata pentru el.

28 O, fiul meu! Nu fii ca un copac gol, fără frunze, care nu crește, ci fii ca un copac acoperit cu frunzele și cu ramurile lui; căci bărbatul care nu are nici soție, nici copii este ocară în lume și este urât de ei, ca un pom fără frunze și fără rod.

29 O, fiul meu! fii ca un pom roditor de pe marginea drumului, al cărui rod este mâncat de toți cei care trec pe acolo și fiarele pustiei se odihnesc la umbra lui și mănâncă din frunzele lui.

30 O, fiul meu! fiecare oaie care rătăcește din calea ei și tovarășii ei devine hrană pentru lup.

31 O, fiul meu! nu spune: „Stăpânul meu este un nebun și eu sunt înțelept” și nu spune vorba despre neștiință și nebunie, ca să nu fii disprețuit de el.

32 O, fiul meu! nu fi unul dintre acei slujitori, cărora stăpânii lor zic: „Depărtați-vă de noi”, ci fiți unul dintre cei cărora le spun: „Apropiați-vă și apropiați-vă de noi”.
33 O, fiul meu! nu-ți mângâia sclavul în prezența tovarășului său, căci nu știi care dintre ei îți va fi mai valoros până la urmă.
34 O, fiul meu! nu te teme de Domnul tău, care te-a creat, ca să nu tacă înaintea ta.
35 O, fiul meu! fă-ți vorbirea corectă și îndulcește-ți limba; și nu permite tovarășului tău să-ți calce piciorul, ca să nu-ți calce altădată pieptul.
36 O, fiul meu! dacă bati un om înțelept cu un cuvânt de înțelepciune, acesta va pândi în sânul lui ca un sentiment subtil de rușine; dar dacă îl înveți pe ignorant cu un băț, el nu va înțelege și nici nu va auzi.
37 O, fiul meu! dacă trimiți un om înțelept pentru nevoile tale, nu-i da multe porunci, căci el va face treburile tale după cum vrei tu; poruncește-i, nu va face ce vrei tu. Dacă te trimit în afaceri, grăbește-te să o îndeplinești repede.
38 O, fiul meu! nu face un vrăjmaş al unui om mai puternic decât tine, căci el îţi va lua măsura şi se va răzbuna pe tine.
39 O, fiul meu! încearcă pe fiul tău și pe slujitorul tău, înainte să le încredințezi lucrurile tale, ca nu cumva să le piardă; căci cel care are mâna plină este numit înțelept, chiar dacă este prost și neștiutor, iar cel care are mâna goală este numit sărac, neștiutor, chiar dacă ar fi prințul înțelepților.
40 O, fiul meu! Am mâncat un colocint și am înghițit aloe și nu am găsit nimic mai amar decât sărăcia și lipsa.
41 O, fiul meu! învață-ți pe fiul tău cumpătarea și foamea, ca să facă bine în conducerea casei sale.
42 O, fiul meu! Nu-i învăța pe neștiutori limba înțelepților, căci îi va fi împovărătoare.
43 O, fiul meu! nu arăta starea ta față de prietenul tău, ca să nu fii disprețuit de el.
44 O, fiul meu! orbirea inimii este mai grea decât orbirea ochilor, căci orbirea ochilor poate fi călăuzită încetul cu încetul, dar orbirea inimii nu este călăuzită și ea părăsește calea dreaptă și merge în strâmbă. mod.
45 O, fiul meu! poticnirea unui om cu piciorul este mai bună decât poticnirea unui om cu limba.
46 O, fiul meu! un prieten care este aproape este mai bun decât un frate mai excelent care este departe.
47 O, fiul meu! frumusețea se estompează, dar învățarea durează, iar lumea scade și devine zadarnică, dar un nume bun nu devine nici zadarnic, nici nu scade.
48 O, fiul meu! omul care nu are odihnă, moartea lui a fost mai bună decât viața lui; și sunetul plânsului este mai bun decât sunetul cântării; căci întristarea și plânsul, dacă frica de Dumnezeu este în ei, sunt mai bune decât sunetul cântărilor și al bucuriei.
49 O, copilul meu! pulpa unei broaște în mâna ta este mai bună decât o gâscă în oala aproapelui tău; și o oaie lângă tine este mai bună decât un bou departe; și o vrabie în mâna ta este mai bună decât o mie de vrăbii care zboară; iar sărăcia care adună este mai bună decât împrăștierea multor provizii; și o vulpe vie este mai bună decât un leu mort; și o liră de lână este mai bună decât o liră de bogăție, mă refer la aur și argint; pentru că aurul și argintul sunt ascunse și acoperite în pământ și nu se văd; dar lâna stă în piețe și se vede și e o frumusețe pentru cel ce o poartă.
50 O, fiul meu! o avere mică este mai bună decât o avere împrăștiată.
51 O, fiul meu! un câine viu este mai bun decât un sărac mort.
52 O, fiul meu! un sărac care face bine este mai bun decât un bogat care este mort în păcate.
53 O, fiul meu! Păstrează un cuvânt în inima ta și îți va fi mult, și ai grijă să nu dezvălui secretul prietenului tău.
54 O, fiul meu! să nu-ți iasă niciun cuvânt din gura ta până nu te-ai sfătuit cu inima ta. Și nu sta între oameni care se ceartă, pentru că dintr-o vorbă rea vine o ceartă, și dintr-o ceartă vine război, și din război vine lupta și vei fi silit să mărturisești; dar fugi de acolo și odihnește-te.
55 O, fiul meu! Nu te împotrivi unui om mai puternic decât tine, ci dobândește-ți un duh răbdător, răbdare și o purtare dreaptă, căci nimic nu este mai bun decât asta.
56 O, fiul meu! nu-ți urî primul prieten, căci al doilea s-ar putea să nu dureze.
57 O, fiul meu! vizitează pe sărac în necazul lui și vorbește despre el în prezența sultanului și fă sârguința ta ca să-l scape de gura leului.
58 O, fiul meu! nu te bucura de moartea vrăjmașului tău, căci după puțin timp vei fi aproapele lui, iar pe cel ce te batjocorește, respectă și cinstește și fii înainte cu el în salut.
59 O, fiul meu! dacă apa s-ar opri în rai, iar o cioară neagră devine albă, iar mirul devine dulce ca mierea, atunci oamenii ignoranți și nebunii ar putea înțelege și deveni înțelepți.
60 O, fiul meu! dacă vrei să fii înțelept, oprește-ți limba de la minciună, și mâna ta de la furt și ochii tăi de a vedea răul; atunci vei fi numit înțelept.
61 O, fiul meu! înțeleptul să te bată cu toiagul, dar nebunul să nu te ungă cu unguent dulce. Fii smerit în tinerețea ta și vei fi cinstit la bătrânețea ta.
62 O, fiul meu! Să nu reziste unui om în zilele puterii lui, nici unui râu în zilele potopului lui.
63 O, fiul meu! nu vă grăbiți la nunta unei soții, căci dacă va ieși bine, ea va zice: „Domnul meu, fă-mă de grijă”; iar dacă se va dovedi rău, ea îl va evalua pe cel care a fost cauza.
64 O, fiul meu! oricine este elegant în rochia lui, este același în vorbirea lui; şi cel care are o înfăţişare ticăloasă în îmbrăcămintea lui, el este şi el în vorbirea lui.
65 O, fiul meu! dacă ai săvârşit un furt, fă-l cunoscut sultanului şi dă-i o parte din el, ca să fii izbăvit de el, căci altfel vei îndura amărăciunea.
66 O, fiul meu! fă-ți un prieten cu omul a cărui mână este săturată și săturată și nu vă faceți prieten cu omul a cărui mână este închisă și flămând.
67 Sunt patru lucruri în care nici regele, nici armata lui nu pot fi în siguranță: asuprirea de către vizir și

guvernarea proastă și pervertirea voinței și tirania asupra subiectului; și patru lucruri care nu pot fi ascunse: cel priceput, și cel nebun, și cel bogat și cel sărac.

CAPITOLUL 3

Ahikar se retrage din participarea activă la afacerile statului. Își predă bunurile nepotului său trădător. Iată povestea uimitoare a modului în care un năprasnic ingrat devine falsificator. Un complot inteligent de a-l încurca pe Ahikar are ca rezultat condamnarea lui la moarte. Se pare că sfârșitul lui Ahikar.

1 Așa a vorbit Haiqâr și, după ce a terminat aceste porunci și proverbe către Nadan, fiul surorii sale, și-a închipuit că le va păstra pe toate și nu știa că în loc de asta îi arăta oboseală și dispreț și batjocură.

2 După aceea, Haiqâr a stat în casa lui și i-a predat lui Nadan toate bunurile sale, sclavele, roabe, caii, vitele și tot ce avea și dobândise; iar puterea de a cere și de a interzice a rămas în mâna lui Nadan.

3 Și Haiqâr stătea odihnit în casa lui și, din când în când, Haiqâr mergea și aducea omagiu regelui și se întorcea acasă.

4 Când Nadan și-a dat seama că puterea de a cere și de a interzice era în propria sa mână, a disprețuit poziția lui Haiqâr și l-a batjocorit și a început să-l învinovățească ori de câte ori se arăta, zicând: „Unchiul meu Haiqâr este în nenorocire, și nu știe nimic acum.

5 Și a început să bată pe robi și roabe și să vândă caii și cămilele și să fie cheltuitor cu tot ce avea unchiul său Haiqâr.

6 Și când Haiqâr a văzut că nu are milă de slujitorii săi și nici de casa lui, s-a sculat și l-a alungat din casa lui și a trimis să-l informeze pe rege că și-a împrăștiat bunurile și proviziile.

7 Împăratul s-a sculat și l-a chemat pe Nadan și i-a zis: „Câtă vreme Haiqâr va rămâne sănătos, nimeni nu va stăpâni asupra bunurilor lui, nici asupra casei lui, nici asupra averilor lui”.

8 Și mâna lui Nadan a fost ridicată de pe unchiul său Haiqâr și din toate bunurile sale, și între timp nu a intrat nici înăuntru, nici nu l-a salutat.

9 Atunci Haiqâr s-a pocăit de truda lui cu Nadan, fiul surorii sale, și a continuat să fie foarte întristat.

10 Și Nadan avea un frate mai mic pe nume Benuzârdân, așa că Haiqâr l-a luat la sine în locul lui Nadan și l-a crescut și l-a cinstit cu cea mai mare cinste. Și i-a dat în mâna lui tot ce avea și l-a pus conducător al casei sale.

11 Când Nadan a văzut ce s-a întâmplat, a fost cuprins de invidie și gelozie și a început să se plângă tuturor celor care îl întrebau și să-și bată joc de lui, unchiul Haiqâr, zicând: „Unchiul meu m-a alungat din casa lui și a mi-a preferat fratele meu, dar dacă Dumnezeul Preaînalt îmi va da puterea, voi aduce asupra lui nenorocirea de a fi ucis.

12 Și Nadan a continuat să se gândească la piatra de poticnire pe care l-ar putea găsi pentru el. După un timp, Nadan și-a răsturnat în minte și a scris o scrisoare lui Achiș, fiul lui Shah cel Înțelept, regele Persiei, spunând astfel:

13 „Pace și sănătate, putere și cinste de la Sanherib, regele Asiriei și al Ninivei, și de la vizirul său și secretarul său Haiqâr către tine, mare rege! Să fie pence între tine și mine.

14 Și când aceasta scrisoare va ajunge la tine, dacă te vei ridica și te vei duce repede în câmpia Nisrînului, în Asiria și în Ninive, îți voi preda împărăția fără război și fără luptă.

15 Și a mai scris o scrisoare, în numele lui Haiqâr, lui Faraon, împăratul Egiptului. „Să fie pace între tine și mine, rege puternic!

16 Dacă, în vremea când aceasta va ajunge la tine, te vei ridica și vei merge în Asiria și în Ninive în câmpia Nisrînului, îți voi da împărăția fără război și fără luptă.

17 Iar scrierea lui Nadan semăna cu scrisul unchiului său Haiqâr.

18 Apoi a împăturit cele două scrisori și le-a sigilat cu pecetea unchiului său Haiqâr; se aflau totuşi în palatul regelui.

19 Apoi s-a dus și a scris de asemenea o scrisoare de la rege către unchiul său Haiqâr: „Pace și sănătate vizirului meu, secretarului meu, cancelarului meu, Haiqâr.

20 O, Haiqâr, când aceasta scrisoare va ajunge la tine, adună pe toți ostașii care sunt cu tine și să fie desăvârșiți în îmbrăcăminte și în număr, și adu-i la mine în a cincea zi în câmpia Nisrînului.

21 Și când mă vei vedea acolo venind spre tine, grăbește-te și fă armata să se miște împotriva mea ca pe un dușman care vrea să lupte cu mine, căci am cu mine pe ambasadorii Faraonului, regele Egiptului, ca să vadă puterea noastră. armată şi să se teamă de noi, căci ei sunt duşmanii noştri şi ne urăsc”.

22 Apoi a pecetluit scrisoarea și a trimis-o lui Haiqâr de către unul dintre slujitorii regelui. Și a luat cealaltă scrisoare pe care o scrisese și a întins-o înaintea împăratului și i-a citit-o și i-a arătat pecetea.

23 Și când a auzit împăratul ce era în scrisoare, a rămas nedumerit de o mare nedumerire și s-a mâniat de o mânie mare și aprinsă și a zis: „Ah, mi-am arătat înțelepciunea! ce i-am făcut lui Haiqâr că le-a scris aceste scrisori dușmanilor mei? Este aceasta răsplata mea de la el pentru beneficiile mele pentru el?

24 Și Nadan i-a zis: „Nu te întrista, rege! nici să ne mâniem, dar să mergem în câmpia Nisrînului să vedem dacă povestea este adevărată sau nu.'

25 Atunci Nadan s-a sculat în ziua a cincea și a luat pe împărat și pe ostași și pe vizir și s-au dus în pustiu, în câmpia Nisrînului. Și regele s-a uitat și iată! Haiqâr și armata au fost puse la rând.

26 Și când Haiqâr a văzut că regele era acolo, s-a apropiat și a făcut semn armatei să se miște ca în război și să lupte în rând împotriva regelui, așa cum se găsea în scrisoare, el neștiind pentru ce groapă a săpat Nadan. l.

27 Și când împăratul a văzut fapta lui Haiqâr, a fost cuprins de neliniște și groază și nedumerire și s-a mâniat de o mare mânie.

28 Și Nadan i-a zis: „Ai văzut, domnul meu, regele! ce a facut nenorocitul asta? dar să nu fii mâniat și să nu fii întristat și nici întristat, ci du-te la casa ta și șezi pe tronul tău și-ți voi aduce pe Haiqâr legat și înlănțuit cu lanțuri și voi alunga fără trudă pe vrăjmașul tău de la tine.
29 Și împăratul s-a întors la tronul său, supărat de Haiqâr, și nu a făcut nimic cu privire la el. Și Nadan s-a dus la Haiqâr și i-a zis: „W'allah, o, unchiul meu! Regele cu adevărat se bucură de tine cu mare bucurie și îți mulțumește pentru că ai făcut ceea ce ți-a poruncit.
30 Și acum m-a trimis la tine ca să-i dai afară pe soldații la îndatoririle lor și să vii la el cu mâinile legate în spatele tău și cu picioarele înlănțuite, ca ambasadorii Faraonului să vadă aceasta și ca regele să fie temut de ei și de regele lor.'
31 Atunci Haiqâr a răspuns și a zis: „A auzi înseamnă a asculta”. Și s-a sculat îndată și și-a legat mâinile în spatele lui și și-a legat picioarele.
32 Nadan l-a luat și a mers cu el la rege. Și când Haiqâr a intrat în prezența regelui, s-a închinat înaintea lui pe pământ și i-a dorit regelui putere și viață veșnică.
33 Atunci regele a zis: „O, Haiqâr, secretarul meu, guvernatorul treburilor mele, cancelarul meu, conducătorul statului meu, spune-mi ce rău ți-am făcut, că m-ai răsplătit prin această faptă urâtă”.
34 Atunci i-au arătat scrisorile în scrisul lui și cu pecetea lui. Și când Haiqâr a văzut aceasta, mădularele i-au tremurat și i s-a legat îndată limba și nu a putut să rostească un cuvânt de frică; dar a atârnat capul spre pământ și a rămas mut.
35 Și când a văzut împăratul aceasta, s-a simțit sigur că lucrul era de la el, și îndată s-a sculat și le-a poruncit să omoare pe Haiqâr și să-l lovească cu sabia în gât, în afara orașului.
36 Atunci Nadan a țipat și a spus: „O, Haiqâr, o, fața neagră! la ce îți folosește meditația ta sau puterea ta în a face această faptă regelui?
37 Așa spune povestitorul. Și numele spadasinului era Abu Samîk. Și împăratul i-a zis: „O, spadasin! scoală-te, du-te, desprinde gâtul lui Haiqâr la ușa casei lui și aruncă-i capul de pe trup o sută de coți”.
38 Atunci Haiqâr a îngenuncheat înaintea împăratului și a zis: „Stăpânul meu, regele, să trăiască veșnic! iar dacă vrei să mă omori, să ți se împlinească dorința; și știu că nu sunt vinovat, ci omul rău trebuie să dea socoteală pentru răutatea lui; cu toate acestea, o, domnul meu regele! Te rog de la tine și de la prietenia ta, permite spadasinului să-mi dea trupul sclavilor mei, ca ei să mă îngroape, iar sclavul tău să fie jertfa ta.
39 Împăratul s-a sculat și a poruncit spadasinului să facă cu el după dorința lui.
40 Și îndată a poruncit slujitorilor săi să ia pe Haiqâr și pe spadasin și să meargă cu el goi, ca să-l omoare.
41 Și când Haiqâr a știut sigur că avea să fie omorât, a trimis la soția sa și i-a zis: „Ieși în întâmpinarea mea și să fie cu tine o mie de fecioare tinere și îmbracă-le în haine de purpură și mătase ca să plângă pentru mine înainte de moartea mea.
42 Și pregătiți o masă pentru spadasin și pentru slujitorii lui. Și amestecă vin din belșug, ca să bea.
43 Și ea a făcut tot ce i-a poruncit el. Și era foarte înțeleaptă, deșteaptă și prudentă. Și ea a unit toată politețea și învățarea posibile.
44 Și când au sosit armata împăratului și spadasinul, au găsit masa pusă în ordine, vinul și mâncărurile delicioase, și au început să mănânce și să bea până s-au săturat și s-au îmbătat.
45 Atunci Haiqâr l-a luat deoparte pe spadasin în afară de grup și a zis: „O, Abu Samîk, nu știi că atunci când regele Sarhadum, tatăl lui Sanherib, a vrut să te omoare, te-am luat și te-am ascuns într-un anumit loc până când mânia regelui s-a potolit și a cerut de tine?
46 Și când te-am adus în fața lui, el s-a bucurat de tine; și acum adu-ți aminte de bunătatea pe care ți-am făcut-o.
47 Și știu că regele se va pocăi de mine și se va mânia cu o mare mânie pentru executarea mea.
48 Căci nu sunt vinovat și atunci când mă vei prezenta înaintea lui în palatul lui, vei avea mare noroc și vei ști că Nadan, fiul surorii mele, m-a înșelat și mi-a făcut această faptă rea și regele se va pocăi că m-a ucis; iar acum am o pivniță în grădina casei mele și nimeni nu știe de ea.
49 Ascunde-mă în ea, cu cunoştinţa soţiei mele. Și am un sclav în închisoare care merită să fie ucis.
50 Scoate-l afară și îmbracă-l cu hainele mele și poruncește slujitorilor când sunt beți să-l omoare. Nu vor ști pe cine ucid.
51 Și aruncă-i capul la o sută de coți de trupul lui și dă-i trupul sclavilor mei, ca să-l îngroape. Și vei strânge o mare comoară cu mine.
52 Și atunci spadasinul a făcut cum îi poruncise Haiqâr și s-a dus la rege și i-a zis: „Fie ca capul tău să trăiască în veac!”.
53 Atunci soția lui Haiqâr îi lăsa săptămânal în ascunzătoare ceea ce îi era de ajuns și nimeni nu știa despre asta decât ea însăși.
54 Și povestea a fost relatată și repetă și răspândită în toate locurile despre cum Haiqâr Înțeleptul fusese ucis și murise, și toți oamenii din acea cetate l-au plâns.
55 Și au plâns și au zis: „Vai de tine, Haiqâr! și pentru învățarea și politețea ta! Ce trist pentru tine și pentru cunoștințele tale! Unde poate fi găsit altul ca tine? și unde poate fi un om atât de inteligent, atât de învățat, atât de priceput în a conduce, încât să semene cu tine, ca să-ți ocupe locul?
56 Dar regele se pocăia de Haiqâr, iar pocăința lui nu i-a folosit la nimic.
57 Atunci a chemat pe Nadan și i-a zis: „Du-te și ia-ți prietenii cu tine și fă jale și plâns pentru unchiul tău Haiqâr și plânge-l după obicei, făcând cinste amintirii lui”.
58 Dar când Nadan, cel prost, cel neștiutor, cel împietrit, s-a dus la casa unchiului său, nici nu s-a plâns, nici nu s-a întristat, nici nu s-a plâns, ci a adunat oameni fără inimă și dezordonați și a început să mănânce și să bea.

59 Și Nadan a început să pună mâna pe roabe și pe robii lui Haiqâr, și le-a legat și i-a chinuit și i-a zdrobit cu un zgomot dureros.
60 Și n-a respectat soția unchiului său, ea care îl crescuse ca pe propriul ei băiat, ci a vrut ca ea să cadă în păcat cu el.
61 Dar Haiqâr fusese tăiat în ascunzătoare și a auzit plânsul sclavilor săi și al vecinilor săi și L-a lăudat pe Dumnezeul Prea Înalt, Cel Milostiv și a mulțumit și se ruga mereu și Se ruga pe Dumnezeul Preaînalt. .
62 Și spadasinul venea din când în când la Haiqâr, pe când era în mijlocul ascunzătoarei; și Haiqâr venea și îl ruga. Și l-a mângâiat și i-a urat izbăvire.
63 Și când s-a povestit în alte țări că Haiqâr Înțeleptul a fost ucis, toți împărații s-au întristat și l-au disprețuit pe regele Sanherib și s-au plâns pe Haiqâr, care rezolvă ghicitori.

CAPITOLUL 4

„Enigmele Sfinxului”. Ce sa întâmplat cu adevărat cu Ahikar. Întoarcerea lui.
1 Și, după ce regele Egiptului s-a asigurat că Haiqâr a fost ucis, s-a sculat îndată și a scris o scrisoare regelui Sanherib, amintindu-i în ea „de pacea și sănătatea și puterea și cinstea pe care ți le dorim în mod special, fratele meu iubit, regele Sanherib.
2 Am vrut să construiesc un castel între cer și pământ și vreau să-mi trimiți un om înțelept și deștept de la tine, care să mi-l zidească și să-mi răspundă la toate întrebările mele și să am impozitele și taxele vamale ale Asiriei timp de trei ani.'
3 Apoi a pecetluit scrisoarea și i-a trimis-o lui Sanherib.
4 El a luat-o și a citit-o și a dat-o vizirilor săi și nobililor împărăției sale, și ei au rămas nedumeriți și rușinați, și s-a mâniat de o mare mânie și a fost nedumerit cum ar trebui să se comporte.
5 Apoi a adunat pe bătrâni și pe învățați și pe înțelepți și pe filozofi, pe ghicitori și pe astrologi și pe toți cei ce erau în țara lui, și le-a citit scrisoarea și le-a zis: „Cine dintre voi vrea du-te la Faraon, regele Egiptului, și răspunde-i la întrebările lui?
6 Iar ei i-au zis: „O, domnul nostru, regele! știi că nu este nimeni în împărăția ta care să cunoască aceste întrebări, în afară de Haiqâr, vizirul tău și secretarul tău.
7 Dar în ceea ce ne privește, nu avem pricepere în aceasta, decât dacă este Nadan, fiul surorii lui, căci el l-a învățat toată înțelepciunea, învățământul și cunoștințele lui. Cheamă-l la tine, poate că poate dezlega acest nod dur.
8 Atunci regele a chemat pe Nadan și i-a zis: „Uită-te la scrisoarea aceasta și înțelege ce este în ea”. Și când Nadan a citit-o, a spus: „O, domnul meu! cine este în stare să construiască un castel între cer și pământ?
9 Și când a auzit împăratul vorbirea lui Nadan, s-a întristat cu o întristare mare și dureroasă și s-a coborât de pe tronul său și s-a așezat în cenușă și a început să plângă și să se plângă de Haiqâr.
10 Spunând: „O, durerea mea! O, Haiqâr, care ai cunoscut tainele și ghicitorile! vai de mine pentru tine, o, Haiqâr! O, învățător al țării mele și conducător al împărăției mele, unde îți voi găsi asemenea? O, Haiqâr, învățător al țării mele, unde să mă întorc pentru tine? vai de mine pentru tine! cum te-am nimicit! și am ascultat discuțiile unui băiat prost, ignorant, fără cunoștințe, fără religie, fără bărbăție.
11 Ah! și din nou Ah pentru mine! cine poate să-mi dea doar o dată, sau să-mi aducă veste că Haiqâr este viu? și i-aș da jumătate din împărăția mea.
12 De unde îmi este aceasta? Ah, Haiqâr! ca să te văd doar o dată, ca să mă pot sătura de a te uita la tine și de a mă bucura de tine.
13 Ah! O, durerea mea pentru tine pentru totdeauna! O, Haiqâr, cum te-am omorât! și nu am zăbovit în cazul tău până nu am văzut sfârșitul chestiunii.
14 Și împăratul a continuat să plângă noapte și zi. Acum, când spadasinul a văzut mânia regelui și întristarea lui pentru Haiqâr, inima i s-a înmuiat față de el și s-a apropiat de prezența lui și i-a zis:
15 „O, domnul meu! poruncește slujitorilor tăi să-mi taie capul. Atunci regele i-a zis: „Vai de tine, Abu Samîk, ce vină ai?
16 Și spadasinul i-a zis: „O, stăpânul meu! orice sclav care contravine cuvântului stăpânului său este ucis, iar eu am procedat împotriva poruncii tale.
17 Atunci împăratul i-a spus. 'Vai de tine, o, Abu Samîk, în ce ai acționat contrar poruncii mele?'
18 Iar spadasinul i-a zis: „O, domnul meu! mi-ai poruncit să-l ucid pe Haiqâr și știam că te vei pocăi de el și că a fost nedreptățit și l-am ascuns într-un anumit loc și l-am omorât pe unul dintre sclavii lui, iar acum este în siguranță în cisternă, iar dacă îmi porunci, îl voi aduce la tine.
19 Și împăratul i-a spus. „Vai de tine, o, Abu Samîk! m-ai batjocorit, iar eu sunt stăpânul tău.
20 Și spadasinul i-a zis: „Nu, dar prin viața capului tău, o, domnul meu! Haiqâr este în siguranță și în viață.
21 Și când a auzit împăratul această vorbă, s-a simțit sigur de lucru, și capul i-a înotat și a leșinat de bucurie și le-a poruncit să aducă Haiqâr.
22 Și a zis spadasinului: „O, slujitor de încredere! dacă cuvântul tău ar fi adevărat, aș dori să te îmbogățești și să-ți înalțe demnitatea mai presus de cea a tuturor prietenilor tăi.
23 Și spadasinul a mers bucurându-se până a ajuns la casa lui Haiqâr. Și a deschis ușa ascunzătoarei și a coborât și l-a găsit pe Haiqâr stând, lăudând pe Dumnezeu și mulțumindu-I.
24 Și i-a strigat, zicând: „O, Haiqâr, aduc cea mai mare bucurie, fericire și desfătare!”
25 Și Haiqâr i-a zis: „Ce vești, o, Abu Samîk?” Și i-a spus totul despre Faraon de la început până la sfârșit. Apoi l-a luat și s-a dus la rege.
26 Și când împăratul s-a uitat la el, l-a văzut în stare de lipsă și că părul îi creștea lung ca la fiarele sălbatice și unghiile ca ghearele vulturului și că trupul îi era murdar

de praf și culoarea feţei lui se schimbase şi se decolorase și acum era ca cenușă.
27 Și când l-a văzut împăratul, s-a întristat pentru el și s-a sculat îndată, l-a îmbrățișat și l-a sărutat și a plâns pentru el și a zis: „Lăudat să fie Dumnezeu! care te-a adus înapoi la mine.
28 Apoi l-a mângâiat și l-a mângâiat. Și și-a dezbrăcat haina și a pus-o pe spadasin și i-a fost foarte milostiv și i-a dat mare bogăție și l-a odihnit pe Haiqâr.
29 Atunci Haiqâr a zis împăratului: „Stăpânul meu, împăratul, să trăiască veșnic! Acestea sunt faptele copiilor lumii. Mi-am crescut un palmier ca să mă sprijin pe el, și s-a aplecat într-o parte și m-a aruncat jos.
30 Dar, Doamne! din moment ce m-am arătat înaintea ta, să nu-ți pese să te asuprească! Și împăratul i-a zis: „Binecuvântat să fie Dumnezeu, care ți-a arătat milă și a știut că ai fost nedreptățit și te-a salvat și te-a izbăvit de la ucidere.
31 Dar du-te la baia caldă și rade-ți capul, tăiați-vă unghiile și schimbați-vă hainele și distrați-vă timp de patruzeci de zile, ca să vă faceți bine și să vă îmbunătățiți starea și culoarea feței. se poate întoarce la tine.
32 Atunci regele și-a dezbrăcat haina scumpă și l-a îmbrăcat pe Haiqâr, iar Haiqâr a mulțumit lui Dumnezeu și s-a închinat regelui și a plecat la locuința lui vesel și fericit, lăudând pe Dumnezeul Preaînalt.
33 Și oamenii din casa lui s-au bucurat împreună cu el, și s-au bucurat și prietenii lui și toți cei care au auzit că el este în viață.

CAPITOLUL 5

Scrisoarea „ghicitorilor” i se arată lui Ahikar. Băieții de pe vulturi. Prima călătorie cu „avion”. Pleacă în Egipt. Ahikar, fiind un om cu înțelepciune, are și simțul umorului. (versetul 27).
1 Și a făcut cum i-a poruncit împăratul și s-a odihnit patruzeci de zile.
2 Apoi s-a îmbrăcat în haina sa cea mai veselă și s-a dus călare la rege, cu robii lui în spate și înaintea lui, bucurându-se și încântat.
3 Dar când Nadan, fiul surorii sale, a văzut ce se întâmpla, frica l-a cuprins și groază și a rămas nedumerit, neștiind ce să facă.
4 Și când a văzut Haiqâr, a intrat în prezența regelui și l-a salutat, și i-a întors salutul și l-a pus să stea lângă el, zicându-i:
'O, draga mea Haiqâr! uită-te la aceste scrisori pe care ni le-a trimis regele Egiptului, după ce a auzit că ai fost ucis.
5 Ne-au supărat și ne-au biruit și mulți din poporul țării noastre au fugit în Egipt de frica impozitelor pe care împăratul Egiptului le-a trimis să le ceară de la noi.
6 Atunci Haiqâr a luat scrisoarea și a citit-o și i-a înțeles conținutul.
7 Apoi a zis regelui. „Nu te mânia, stăpâne! Mă voi duce în Egipt și îi voi întoarce Faraonului răspunsurile și îi voi arăta această scrisoare și îi voi răspunde despre taxe și îi voi trimite înapoi pe toți cei care au fugit; și voi face de rușine pe vrăjmașii tăi cu ajutorul Dumnezeului Prea Înalt și pentru Fericirea împărăției tale.
8 Și când a auzit împăratul cuvântul acesta de la Haiqâr, s-a bucurat cu o mare bucurie și i s-a lărgit inima și i-a arătat favoare.
9 Și Haiqâr a zis împăratului: „Dă-mi o întârziere de patruzeci de zile, ca să mă gândesc la această problemă și să o rezolv”. Și regele a permis acest lucru.
10 Și Haiqâr s-a dus la locuința lui și a poruncit vânătorilor să prindă pentru el doi vulturi tineri și i-au prins și i-au adus; și a poruncit țesătorilor de funii să-i împletească două fire de bumbac, fiecare dintre ei. lungime de două mii de coți, și a făcut să aducă dulgherii și le-a poruncit să facă două cutii mari și au făcut asta.
11 Apoi a luat doi băieți și a petrecut în fiecare zi jertfând miei, hrănind vulturii și băieților și făcându-i pe băieți să călărească pe spinarea vulturilor și i-a legat cu un nod tare și a legat cablul de picioare. vulturii și lăsați-i să se înalțe în sus, încetul cu încetul în fiecare zi, până la o distanță de zece coți, până când s-au obișnuit și au fost educați să ea; și s-au ridicat pe toată lungimea frânghiei până au ajuns la cer; băieții fiind pe spate. Apoi le-a atras spre sine.
12 Și când Haiqâr a văzut că dorința i s-a împlinit, le-a poruncit băieților să strige, când vor fi ridicați la cer, să strige:
13 „Adu-ne lut și piatră, ca să construim un castel pentru împăratul Faraon, căci suntem leneși”.
14 Și Haiqâr nu s-a terminat niciodată de antrenat și exersat până când au ajuns la cel mai mare punct posibil (de pricepere).
15 Atunci, lăsându-i, s-a dus la rege și i-a zis: „O, domnul meu! lucrarea este terminată după dorința ta. Ridică-te cu mine ca să-ți arăt minunea.
16 Așa că regele a sărit și s-a așezat cu Haiqâr și s-a dus într-un loc larg și a trimis să aducă vulturii și băieții, iar Haiqâr i-a legat și i-a lăsat în aer pe toată lungimea frânghiilor și au început să strige ca îi învățase. Apoi le-a atras la sine și le-a pus la locul lor.
17 Iar regele și cei ce erau cu el s-au mirat cu o mare mirare; iar regele l-a sărutat pe Haiqâr între ochi și i-a zis: „Du-te în pace, iubitul meu! O mândrie a împărăției mele! în Egipt și răspunde la întrebările lui Faraon și biruiește-l cu puterea Dumnezeului Prea Înalt.'
18 Apoi și-a luat rămas bun de la el și și-a luat oștile și oștirea, tinerii și vulturii și s-a dus către locuințele Egiptului; iar când a ajuns, s-a întors spre țara regelui.
19 Și când poporul Egiptului a știut că Sanherib a trimis un om din Consiliul său privat să vorbească cu Faraon și să-i răspundă la întrebări, au adus vestea regelui Faraon, iar el a trimis o parte din consilierii săi privati să-l aducă înaintea lui. .
20 Și a venit și a intrat în prezența lui Faraon și s-a închinat înaintea lui, așa cum se cuvine să facă împăraților.
21 Iar el i-a zis: „O, domnul meu, regele! Împăratul Sanherib te salută cu multă pace, putere și cinste.

22 Și m-a trimis pe mine, care sunt unul dintre sclavii lui, ca să-ți răspund la întrebările tale și să-ți împlinesc toate dorințele; cerul și pământul.
23 Iar eu, cu ajutorul Dumnezeului Prea Înalt, cu bunăvoința ta nobilă și cu puterea domnului meu, împăratul, ți-o voi zidi după cum dorești.
24 Dar, o, domnul meu, regele! ceea ce ai spus în ea despre impozitele Egiptului timp de trei ani - acum stabilitatea unui regat este dreptate strictă, iar dacă vei câștiga și mâna mea nu are pricepere să-ți răspundă, atunci stăpânul meu, regele, îți va trimite taxele pe care le-ai menționat.
25 Și dacă ți-am răspuns la întrebările tale, îți va rămâne să trimiți domnului meu regele tot ce ai spus.
26 Și când Faraon a auzit cuvântul acesta, s-a uimit și a rămas nedumerit de libertatea limbii și de plăcutul vorbirii sale.
27 Și împăratul Faraon i-a zis: „Omule! care este numele tău? Și a zis: „Robul tău este Abiqâm, iar eu o furnică mică dintre furnicile regelui Sanherib”.
28 Și Faraon i-a zis: „Nu avea stăpânul tău nimeni mai înalt decât tine, că mi-a trimis o furnică să-mi răspundă și să vorbească cu mine?”
29 Și Haiqâr i-a zis: „O, domnul meu, regele! Aș vrea la Dumnezeu Preaînalt să pot împlini ceea ce este în mintea ta, căci Dumnezeu este cu cei slabi ca să-i încurce pe cei puternici.
30 Atunci Faraon a poruncit să pregătească o locuință pentru Abiqâm și să-i furnizeze hrană, carne și băutură și tot ce avea nevoie.
31 Și când s-a terminat, trei zile după aceea, Faraon s-a îmbrăcat în purpură și roșu și s-a așezat pe tronul său, și toți vizirii săi și stăpânii împărăției lui stăteau în picioare, cu mâinile încrucișate, cu picioarele strânse, și capetele plecate.
32 Și Faraon a trimis să-l aducă pe Abiqâm și, când i-a fost prezentat, el s-a închinat înaintea lui și a sărutat pământul în fața lui.
33 Și regele Faraon i-a zis: „O, Abiqâm, cu cine sunt eu? și nobilii împărăției mele, cu cine sunt ei?
34 Și Haiqâr i-a zis: „O, stăpâne, rudele meu, ești ca idolul Bel, și nobilii împărăției tale sunt ca slujitorii lui”.
35 El i-a zis: „Du-te și întoarce-te mâine aici”. Deci Haiqâr s-a dus așa cum îi poruncise regele Faraon.
36 A doua zi, Haiqâr a intrat în fața lui Faraon și s-a închinat și a stat înaintea regelui. Iar Faraonul era îmbrăcat într-o culoare roșie, iar nobilii erau îmbrăcați în alb.
37 Și Faraon i-a zis: „O, Abiqâm, cu cine sunt eu? și nobilii împărăției mele, cu cine sunt ei?
38 Și Abiqâm i-a zis: „O, domnul meu! tu ești ca soarele și slujitorii tăi sunt ca grinzile lui. Și Faraon i-a zis: „Du-te la locuința ta și vino mâine aici”.
39 Atunci Faraon a poruncit Curții sale să se îmbrace în alb curat și Faraon a fost îmbrăcat ca ei și s-a așezat pe tronul său și le-a poruncit să ia Haiqâr. Și a intrat și s-a așezat înaintea lui.
40 Și Faraon i-a zis: „O, Abiqâm, cu cine sunt eu? și nobilii mei, cu cine sunt ei?
41 Și Abiqâm i-a zis: „O, domnul meu! tu ești ca luna și nobilii tăi sunt ca planetele și stelele. Și Faraon i-a zis: „Du-te și mâine fii aici”.
42 Atunci Faraon a poruncit slujitorilor săi să poarte haine de diferite culori, iar Faraon a purtat o haină roșie de catifea și s-a așezat pe tronul său și le-a poruncit să-l aducă pe Abiqâm. Și a intrat și s-a închinat înaintea lui.
43 Și a zis: „O, Abiqâm, cu cine sunt eu? și armatele mele, cu cine sunt ele? Iar el a spus: „O, domnul meu! tu ești ca luna aprilie și oștile tale sunt ca florile ei.
44 Și când a auzit regele, s-a bucurat cu o mare bucurie și a zis: „O, Abiqâm! prima dată m-ai comparat cu idolul Bel, iar nobilii mei cu slujitorii lui.
45 Și a doua oară m-ai comparat cu soarele și nobilii mei cu razele soarelui.
46 Și a treia oară m-ai comparat cu luna și nobilii mei cu planetele și stelele.
47 Și a patra oară m-ai comparat cu luna aprilie și nobilii mei cu florile ei. Dar acum, o, Abiqâm! spune-mi, domnul tău, rege Sanherib, cu cine este el? și nobilii lui, cu cine sunt ei?
48 Și Haiqâr a strigat cu glas tare și a zis: „Fie departe de mine să pomenesc despre domnul meu regele și despre tu așezat pe tronul tău. Dar ridică-te în picioare, ca să-ți spun cu cine este stăpânul meu regele și cu cine sunt nobilii lui.
49 Și Faraon a rămas nedumerit de libertatea limbii și de îndrăzneala lui în a răspunde. Atunci Faraon s-a sculat de pe tronul său și a stat înaintea lui Haiqâr și i-a zis: „Spune-mi acum, ca să înțeleg cu cine seamănă stăpânul tău, regele, și nobilii lui, cu cine se aseamănă”.
50 Și Haiqâr i-a zis: „Stăpânul meu este Dumnezeul cerului și nobilii lui sunt fulgerele și tunetele, iar când va voi sufla vânturile și cade ploaia.
51 Și el poruncește tunetului, și luminează și plouă, și ține soarele și nu-și dă lumina, și lunii și stelelor și nu se înconjoară.
52 Și el poruncește furtunii, și ea sufla și ploaia cade și ea călcă în picioare în aprilie și îi distruge florile și casele.
53 Și când Faraon a auzit această vorbă, a rămas foarte nedumerit și s-a mâniat de o mare mânie și i-a zis: „Omule! spune-mi adevărul și spune-mi cine ești cu adevărat.
54 Și i-a spus adevărul. „Eu sunt Haiqâr scribul, cel mai mare dintre consilierii privati ai regelui Sanherib, și sunt vizirul lui și guvernatorul regatului său și cancelarul său”.
55 Iar el i-a zis: „Tu ai spus adevărul în cuvântul acesta. Dar am auzit de Haiqâr, că regele Sanherib l-a ucis, totuși parcă ești în viață și sănătos.
56 Și Haiqâr i-a spus: „Da, așa a fost, dar slavă să fie Dumnezeu, care știe ce este ascuns, căci domnul meu regele a poruncit să fiu ucis și a crezut în cuvântul oamenilor rătăciți, dar Domnul a izbăvit Eu, și binecuvântat este cel ce se încrede în El.
57 Și Faraon a zis lui Haiqâr: „Du-te și mâine fii aici și spune-mi un cuvânt pe care nu l-am auzit niciodată de la

nobilii mei, nici de la poporul împărăției mele și al țării mele”.

CAPITOLUL 6

Smecheria reușește. Ahikar răspunde la fiecare întrebare a Faraonului. Băieții de pe vulturi sunt punctul culminant al zilei. Inteligența, atât de rar întâlnită în Scripturile antice, este revelată în versetele 34-45.

1 Și Haiqâr s-a dus la locuința lui și a scris o scrisoare, spunând în ea astfel:
2 De la Sanherib, regele Asiriei. iar Ninive lui Faraon, regele Egiptului.
3 „Pace ție, frate! și ceea ce îți facem cunoscut prin aceasta este că un frate are nevoie de fratele său și de regi unul de altul, iar speranța mea de la tine este că îmi vei împrumuta nouă sute de talanți de aur, pentru că am nevoie de el pentru aprovizionarea unii dintre soldați, ca să pot cheltui pentru ei. Și după puțin timp ți-o voi trimite.
4 Apoi a împăturit scrisoarea și a prezentat-o a doua zi lui Faraon.
5 Iar când a văzut aceasta, a rămas nedumerit și i-a zis: „Cu adevărat, n-am auzit niciodată de la nimeni nimic ca această limbă”.
6 Atunci Haiqâr i-a zis: „Cu adevărat, aceasta este o datorie pe care o ai față de domnul meu regele”.
7 Și Faraon a acceptat acest lucru, zicând: „O, Haiqâr, este ca tine, care ești cinstit în slujba împăraților.
8 Binecuvântat să fie Dumnezeu, care te-a făcut desăvârșit în înțelepciune și te-a împodobit cu filozofie și cunoaștere.
9 Și acum, o, Haiqâr, a rămas ceea ce dorim de la tine, ca să zidești ca un castel între cer și pământ.'
10 Atunci Haiqâr a spus: „A auzi înseamnă a asculta. Îți voi construi un castel după dorința și alegerea ta; dar, stăpâne, ne pregătesc var, piatră, lut și muncitori, și am ziditori pricepuți, care vor zidi pentru tine așa cum vrei tu.
11 Și împăratul i-a pregătit toate acestea și s-au dus într-un loc larg; și Haiqâr și băieții lui au venit la ea și a luat cu el vulturii și tinerii; şi s-au dus regele şi toţi nobilii săi şi s-a adunat toată cetatea, ca să vadă ce va face Haiqâr.
12 Atunci Haiqâr a lăsat vulturii să iasă din lăzi și a legat tinerii pe spate și a legat frânghiile de picioarele vulturilor și i-a lăsat să plece în aer. Și s-au înălțat în sus, până au rămas între cer și pământ.
13 Și băieții au început să strige, zicând: „Aduceți cărămizi, aduceți lut, ca să zidim castelul împăratului, căci stăm degeaba!”.
14 Și mulțimea era uimită și nedumerită și s-a mirat. Și regele și nobilii săi s-au mirat.
15 Și Haiqâr și slujitorii lui au început să bată pe muncitori și au strigat după oștile împăratului, zicându-le: „Aduceți muncitorilor pricepuți ceea ce vor și nu-i împiedicați de la munca lor”.
16 Și împăratul i-a zis: „Ești nebun; cine poate aduce ceva până la această distanță?
17 Și Haiqâr i-a zis: „O, domnul meu! cum vom construi un castel în aer? iar dacă domnul meu regele ar fi fost aici, ar fi construit mai multe castele într-o singură zi.
18 Și Faraon i-a zis: „Du-te, Haiqâr, la locuința ta și odihnește-te, căci am renunțat la construirea castelului, și mâine vino la mine”.
19 Atunci Haiqâr s-a dus la locuința lui și a doua zi s-a arătat înaintea faraonului. Și Faraon a spus: „O, Haiqâr, ce vești sunt despre calul domnului tău? căci când nechează în țara Asiriei și Ninive și iepele noastre aud glasul, își aruncă puii.
20 Și când Haiqâr a auzit această vorbă, s-a dus și a luat o pisică, a legat-o și a început să o biciuie cu o biciuire violentă, până când au auzit egiptenii, și s-au dus și au spus despre asta regelui.
21 Și Faraon a trimis să-l aducă pe Haiqâr și i-a zis: „O, Haiqâr, de ce biciuiești așa și bătui fiara aceea mută?”
22 Și Haiqâr i-a zis: Domnul meu regele! într-adevăr, ea mi-a făcut o faptă urâtă și a meritat această frângere și biciuire, căci domnul meu regele Sanherib îmi dăduse un cocoș frumos și avea un glas puternic și adevărat și cunoștea orele zilei și ale nopții.
23 Și pisica s-a sculat chiar în noaptea asta și i-a tăiat capul și a plecat;
24 Și Faraon i-a zis: „O, Haiqâr, văd din toate acestea că îmbătrânești și ești în stăpânire, căci între Egipt și Ninive sunt șaizeci și opt de parasangs, și cum a mers ea chiar în noaptea asta și a tăiat capul penisului tău și te întorci?
25 Și Haiqâr i-a zis: „O, domnul meu! Dacă ar fi o asemenea distanță între Egipt și Ninive, cum ar putea iepele tale să audă când calul domnului meu regele nechează și își aruncă puii? și cum a putut glasul calului să ajungă până în Egipt?
26 Și când Faraon a auzit asta, a știut că Haiqâr îi răspunsese la întrebări.
27 Și Faraon a zis: „O, Haiqâr, vreau să-mi faci frânghii din nisipul mării”.
28 Și Haiqâr i-a zis: „O, stăpânul meu, regele! Poruncește-le să-mi aducă o frânghie din vistierie, ca să fac una ca ea”.
29 Atunci Haiqâr s-a dus în fundul casei și a făcut găuri în țărmul aspru al mării și a luat în mână un pumn de nisip, nisip de mare, iar când a răsărit soarele și a pătruns în gropi, a întins. nisipul în soare până când a devenit ca țesut ca niște frânghii.
30 Și Haiqâr a spus: „Poruncește slujitorilor tăi să ia aceste funii și, oricând vei dori, îți voi țese unele ca ele”.
31 Și Faraon a zis: „O, Haiqâr, avem aici o piatră de moară și a fost spartă și vreau să o coasi”.
32 Atunci Haiqâr s-a uitat la ea și a găsit o altă piatră.
33 Și a zis lui Faraon: „O, domnul meu! Sunt străin: și nu am unealtă de cusut.
34 Dar vreau să porunci cizmarii tăi credincioși să taie fulgi din această piatră, ca să coase piatra aceea de moară.
35 Atunci Faraonul și toți nobilii lui au râs. Și a zis: „Binecuvântat să fie Dumnezeul Preaînalt, care ți-a dat această pricepere și această cunoaștere”.

36 Și când a văzut Faraon că Haiqâr-l biruise și i-a întors răspunsurile, s-a încântat îndată și le-a poruncit să strângă pentru el impozite de trei ani și să le aducă la Haiqâr.
37 Și și-a dezbrăcat hainele și le-a pus pe Haiqâr, pe soldații lui și pe slujitorii lui, și ia dat cheltuielile călătoriei sale.
38 Și i-a zis: „Du-te în pace, tărie a stăpânului său și mândrie a Doctorilor săi! are vreunul dintre sultani ca tine? salută-l pe domnul tău, împăratul Sanherib, și spune-i cum i-am trimis daruri, căci împărații se mulțumesc cu puțin”.
39 Atunci Haiqâr s-a sculat și a sărutat mâinile împăratului Faraon și a sărutat pământul în fața lui și i-a urat putere, îndurare și belșug în vistieria lui și i-a zis: „O, domnul meu! Doresc de la tine ca nici unul dintre compatrioții noștri să nu rămână în Egipt.
40 Și Faraon s-a sculat și a trimis vestitori să vestească pe străzile Egiptului că niciunul dintre poporul Asiriei sau Ninivei nu va rămâne în țara Egiptului, ci să meargă cu Haiqâr.
41 Atunci Haiqâr s-a dus și s-a despărțit de împăratul Faraon și a plecat, căutând țara Asiriei și Ninive; şi avea nişte comori şi o mare bogăţie.
42 Iar regelui Sanherib, când a ajuns vestea că vine Haiqâr, i-a ieșit în întâmpinare și s-a bucurat de el cu mare bucurie, l-a îmbrățișat și l-a sărutat și i-a zis: „Bine ai venit acasă: rude! fratele meu Haiqâr, puterea regatului meu și mândria tărâmului meu.
43 Cere ce vrei de la mine, chiar dacă dorești jumătate din împărăția mea și din averea mea.
44 Atunci Haiqâr i-a spus: „O, domnul meu, regele, trăiește în veci! Arătați favoare, o, domnul meu, regele! lui Abu Samîk în locul meu, căci viața mea era în mâinile lui Dumnezeu și în a lui.'
45 Atunci, împăratul Sanherib a zis: „Cinste să-ți fie, iubitul meu Haiqâr! Voi face din stația lui Abu Samîk spadasinul mai înalt decât toți consilierii mei privati și favoriții mei.
46 Atunci regele a început să-l întrebe cum s-a înțeles cu Faraon de la prima sosire până când a plecat din prezența lui și cum a răspuns la toate întrebările lui și cum a primit de la el impozitele și schimbările de îmbrăcăminte și cadouri.
47 Și împăratul Sanherib s-a bucurat de o mare bucurie și i-a zis lui Haiqâr: „Ia ce vrei din acest tribut, căci totul este în mâna ta”.
48 Și Haiqâr mid: „Să trăiască împăratul în veci! Nu doresc altceva decât siguranța domnului meu regele și continuarea măreției sale.
49 O, domnul meu! ce pot face cu bogăția și cu ea? dar dacă-mi vei arăta favoare, dă-mi pe Nadan, fiul surorii mele, ca să-l răsplătesc pentru ce mi-a făcut, să-mi dăruiască sângele lui și să mă țină nevinovat de el.
50 Și împăratul Sanherib a zis: „Ia-l, ți l-am dat”. Și Haiqâr a luat pe Nadan, fiul surorii sale, și i-a legat mâinile cu lanțuri de fier și l-a dus la locuința lui și i-a pus un lanț greu în picioare și l-a legat cu un nod strâns și, după ce l-a legat astfel, l-a aruncat. într-o cameră întunecată, lângă locul de retragere, și l-a numit pe Nebu-hal ca santinelă peste el pentru a-i da o pâine și puțină apă în fiecare zi.

CAPITOLUL 7

Pildele lui Ahikar în care își completează educația nepoților. Similare izbitoare. Ahikar îi spune băiatului nume pitorești. Aici se termină povestea lui Ahikar.
1 Și ori de câte ori Haiqâr intra sau ieșea, îl certa pe Nadan, fiul surorii sale, zicându-i cu înțelepciune:
2 „O, Nadan, băiatul meu! Ți-am făcut tot ce este bun și bun și tu m-ai răsplătit pentru asta cu ceea ce este urât și rău și cu uciderea.
3 „O, fiul meu! se spune în proverbe: „Cel ce nu ascultă cu urechea, îl vor face să asculte cu gâtul”.
4 Și Nadan a zis: „Pentru ce ești mâniat pe mine?”
5 Și Haiqâr i-a spus: „Pentru că te-am crescut și te-am învățat, ți-am dat cinste și respect și te-am făcut mare, te-am crescut cu cea mai bună reproducere și te-am așezat în locul meu, ca să-mi fii moștenitorul în lume, și m-ai tratat cu uciderea și m-ai răsplătit cu ruina mea.
6 Dar Domnul știa că am fost nedreptățit și m-a scăpat de vasele pe care mi le-ai pus, căci Domnul vindecă inimile zdrobite și împiedică pe cei invidioși și trufași.
7 O, băiatul meu! ai fost pentru mine ca scorpionul care, când lovește arama, îl străpunge.
8 O, băiatul meu! ești ca gazela care mânca rădăcinile nebuniei și asta mă adaugă azi și mâine se vor bronza pe care le ascund în rădăcinile mele.”
9 O, băiatul meu! ai fost la cine și-a văzut tovarășul gol în vremea rece a iernii; și a luat apă rece și a turnat-o peste el.
10 O, băiatul meu! ai fost pentru mine ca un om care a luat o piatră și a aruncat-o la cer pentru a ucide cu ea pe Domnul său. Iar piatra nu a lovit și nu a ajuns suficient de sus, ci a devenit cauza vinovăției și a păcatului.
11 O, băiatul meu! dacă m-ai fi cinstit și respectat și ai fi ascultat cuvintele mele, ai fi fost moștenitorul meu și ai fi domnit peste stăpâniile mele.
12 O, fiul meu! știi că, dacă coada câinelui sau a porcului ar fi lungă de zece coți, nu s-ar apropia de valoarea calului, chiar dacă ar fi ca mătasea.
13 O, băiatul meu! Am crezut că ai fi fost moștenitorul meu la moartea mea; iar tu, prin invidia și insolența ta, ai vrut să mă omori. Dar Domnul m-a izbăvit de viclenia ta.
14 O, fiul meu! ai fost pentru mine ca o capcană care a fost întinsă pe bălegar și a venit o vrabie și a găsit capcana întinsă. Iar vrabia a zis capcanei: "Ce faci aici?" Capcana a spus: „Mă rog aici lui Dumnezeu”.
15 Și alarca a întrebat-o și ea: „Ce este bucata de lemn pe care o ții?” Capcana a spus: „Acesta este un stejar tânăr pe care mă sprijin în timpul rugăciunii”.
16 Ciocoasa a zis: „Și ce este acel lucru din gura ta?” Capcana a spus: „Aceasta este pâinea și hrana pe care le port pentru toți cei flămânzi și săraci care se apropie de mine”.

17 A zis ciocârlia: „Acum, să mă întorc și să mănânc, căci mi-e foame?” Iar capcana i-a spus: „Vino înainte”. Și s-a apropiat alarca ca să mănânce.
18 Dar capcana s-a ridicat și a prins ciocârlia de gât.
19 Și alarca a răspuns și a zis cursei: „Dacă aceasta este pâinea ta, pentru cel flămând, Dumnezeu nu primește milostenia ta și faptele tale bune.
20 Și dacă acesta este postul tău și rugăciunile tale, Dumnezeu nu primește de la tine nici postul tău, nici rugăciunea ta și Dumnezeu nu va desăvârși ceea ce este bun pentru tine.”
21 O, băiatul meu! ai fost pentru mine (ca) un leu care s-a împrietenit cu un măgar, iar măgarul a mers înaintea leului o vreme; și într-o zi leul a sărit peste măgar și a mâncat-o.
22 O, băiatul meu! ai fost pentru mine ca un gărgăritor în grâu, căci nu face bine la nimic, ci strică grâul și îl roade.
23 O, băiatul meu! ai fost ca un om care a semănat zece măsuri de grâu și, când a venit vremea secerișului, s-a sculat și l-a secerat și l-a strâns, l-a treierat și s-a chinuit până la capăt și s-a dovedit a fi zece. măsuri, iar stăpânul ei i-a zis: "O, leneș! n-ai crescut și nu te-ai micșorat".
24 O, băiatul meu! ai fost pentru mine ca potârnichia care fusese aruncată în plasă, și ea nu s-a putut salva, ci a strigat la potârnichi, ca să le arunce cu ea în plasă.
25 O, fiul meu! ai fost la mine ca cainele care era frig si a intrat in casa olarului sa se incalzeasca.
26 Și când s-a încălzit, a început să latre la ei, și l-au alungat și l-au bătut, ca să nu-i muște.
27 O, fiul meu! ai fost pentru mine ca porcul care a intrat în baia fierbinte cu oameni de calitate și când a ieșit din baia fierbinte, a văzut o gaură murdară și a coborât și s-a bătut în ea.
28 O, fiul meu! ai fost pentru mine ca capra care s-a alăturat tovarășilor săi în drumul lor spre jertfă și nu a putut să se salveze.
29 O, băiatul meu! câinele care nu este hrănit din vânătoarea sa devine hrană pentru muște.
30 O, fiul meu! mâna care nu muncește și nu ară și (care) este lacomă și vicleană va fi tăiată de pe umăr.
31 O, fiul meu! ochiul în care nu se vede lumina, corbii îl vor culege și îl vor smulge.
32 O, băiatul meu! ai fost pentru mine ca un copac ale cărui ramuri le tăiau și le-a spus: „Dacă ceva din mine nu ar fi în mâinile voastre, cu adevărat nu ați putea să mă tăiați”.
33 O, băiatul meu! ești ca pisica căreia i-au spus: „Lasă hoția până îți vom face un lanț de aur și te hrănim cu zahăr și migdale”.
34 Și ea a zis: „Nu uit de meșteșugul tatălui meu și al mamei mele”.
35 O, fiul meu! ai fost ca șarpele călare pe un tufiș de spini, când era în mijlocul râului, și i-a văzut un lup și a zis: „Rău peste rău, și cel care este mai rău decât ei să-i conducă pe amândoi”.
36 Și șarpele a zis lupului: „Mieii și caprele și oile pe care le-ai mâncat toată viața ta, îi vei întoarce sau nu la părinții lor și la părinții lor?”
37 Lupul a spus: „Nu”. Și șarpele i-a zis: „Cred că după mine însumi ești cel mai rău dintre noi”.
38 O, băiatul meu! Te-am hrănit cu mâncare bună și nu m-ai hrănit cu pâine uscată.
39 O, băiatul meu! Ți-am dat apă cu zahăr. bea și sirop bun și nu mi-ai dat să beau apă din fântână.
40 O, băiatul meu! Te-am învățat și te-am crescut și mi-ai săpat o ascunziș și m-ai ascuns.
41 O, băiatul meu! Te-am crescut cu cea mai bună educație și te-am antrenat ca un cedru înalt; şi m-ai răsucit şi m-ai îndoit.
42 O, băiatul meu! nădejdea mea cu privire la tine a fost că îmi vei zidi un castel întărit, ca să fiu ascuns de vrăjmașii mei în el, și tu ai devenit pentru mine ca unul îngropat în adâncul pământului; dar Domnul a avut milă de mine și m-a izbăvit de viclenia ta.
43 O, băiatul meu! Ți-am dorit bine și m-ai răsplătit cu răutate și ură, și acum aș vrea să-ți smulg ochii și să-ți fac hrană pentru câini, să-ți tai limba și să-ți scot capul cu tăișul sabiei, şi să-ţi răsplătească faptele tale urâcioase.'
44 Și când Nadan a auzit acest discurs de la unchiul său Haiqâr, a spus: „O, unchiul meu! fa-mă după cunoștințele tale și iartă-mi păcatele mele, căci cine a păcătuit ca mine, sau cine iertă ca tine?
45 Primește-mă, unchiule! Acum voi sluji în casa ta, voi îngriji caii tăi, voi mătura bălegarul vitelor tale și voi păște oile tale, căci eu sunt cel rău și tu ești cel drept: eu cel vinovat și tu cel iertător”.
46 Și Haiqâr i-a zis: „O, băiatul meu! tu ești ca pomul care a rămas fără rod lângă apă și stăpânul lui a vrut să-l taie și i-a zis: „Du-mă în alt loc și dacă nu dau rod, taie-mă”.
47 Și stăpânul ei i-a zis: „Tu fiind lângă apă, n-ai rodit, cum vei aduce roadă când ești în alt loc?”
48 O, băiatul meu! bătrânețea vulturului este mai bună decât tinerețea corbului.
49 O, băiatul meu! i-au zis lupului: „Fă-te departe de oi, ca să nu-ți facă rău praful lor”. Iar lupul a zis: „Măiurile din laptele de oaie sunt bune pentru ochii mei”.
50 O, băiatul meu! l-au pus pe lup să meargă la școală ca să învețe să citească și i-au spus: „Spune A, B”. El a spus: „Miel și capră în clopotul meu”
51 O, băiatul meu! au pus măgarul la masă și el a căzut și a început să se rostogolească în țărână și unul a spus: „Lasă-l să se rostogolească, căci este firea lui, nu se va schimba.
52 O, băiatul meu! a fost confirmată zicala care spune: „Dacă naști un băiat, numește-l fiul tău, iar dacă crești un băiat, numește-l sclavul tău”.
53 O, băiatul meu! cel ce face binele se va întâlni cu binele; și cel ce face răul se va întâmpina cu răul, căci Domnul răsplătește omului după măsura lucrării lui.
54 O, băiatul meu! ce să-ți spun mai mult decât aceste cuvinte? căci Domnul știe ce este ascuns și cunoaște tainele și secretele.
55 Și El îți va răsplăti și va judeca între mine și tine și îți va răsplăti după deșertul tau.

56 Și când Nadan a auzit cuvântul acela de la unchiul său Haiqâr, s-a umflat imediat și a devenit ca o vezică suflată.
57 Și membrele lui s-au umflat și picioarele și picioarele lui și partea lui, și a fost sfâșiat și pântecele i s-a spart și măruntaiele i s-au împrăștiat și a pierit și a murit.
58 Și sfârșitul lui a fost distrugerea și a mers în iad. Căci cel care sapă groapă fratelui său va cădea în ea; iar cel ce întinde capcane va fi prins în ele.
59 Iată ce s-a întâmplat și (ceea ce) am aflat despre povestea lui Haiqâr, și slavă lui Dumnezeu în veci. Amin și pace.
60 Această cronică s-a terminat cu ajutorul lui Dumnezeu, să fie înălțat! Amin, Amin, Amin.